

Βάζω τα σωστά ι,η,ει

Ο Χριστός και τα πουλιά

Κάποτε, λένε, έσκυψε ο Χριστός στα νερά μιας λίμνης και του έπεσε ο σταυρός και χάθηκε. Τότε μαζεύτηκαν γύρω του τα πουλάκια και θέλησαν να βοηθήσουν. Πρώτα πάει το περιστέρωμα, σκύβει στη

λίμνη και βρέχει μόνο τα νύχια του. Ο

Χριστός για να το θυμάται του

βάζει κόκκινο χρώμα στα πο-

δαράκια του. Πάει το χελι-

δόνι, δεν καταφέρνει τί-

ποτα. Ο Χριστός του βά-

φει τον κοιλίτσα του

με άσπρο χρώμα.

Στην καρδερίνα, που

δεν μπόρεσε κι εκεί-

να τα καταφέρει, βά-

φει κόκκινη τη μυ-

τούλα και βάζει πιτσι-

λιές στα φτερά. Στην πέρ-

δικα για σημάδι βάφει μύτη και πόδια κόκκινα,

τις σουσουράδας κάνουν τρίχρωμη την ουρά της, στον

κοκκινολαίμο —το λέει και τ' όνομά του— βάφει κόκκινο το ν

λαιμό, στ' απδόν χαρίζει μελωδικά φωνά. Έτσι συνεχίστηκε και

στα άλλα πουλάκια, είτε μικρά είτε μεγάλα.

Τέλος, ένας αϊτός από ψηλά ζυγιάζεται και ορμά μέσα στα νερά και ανασύρει τον σταυρό. Τότε ο Χριστός τον σφραγίζει στη ράχη και τον κάνει σταυραϊτό.

Παϊκός θούλος*